

Svatí, kteří nás provázejí

Svatý František Xaverský (1506 – 1552), 3. prosince

Patron: jezuitů, katolického tisku, misií, misionářů, námořníků, Indie, Navarry, cestovního ruchu, za dobrou smrt; apoštol Dálného východu.

Atributy: s křížem, miska s křestní vodou, křtěný Ind, lilie, planoucí srdce.

František Xaverský (Francisco de Yasu y Xavier) se narodil na zámku Javier v baskické šlechtické rodině. Při studiu na univerzitě v Paříži se setkal s Ignácem z Loyoly a byl jedním ze sedmi prvních jezuitů, kteří se zasvětili Bohu v kostele na Montmartru roku 1534. Roku 1537 přijal kněžské svěcení a následně pomáhal jako sekretář Ignáci z Loyoly.

Z pověření papeže Pavla III. a portugalského krále Jana III. se 7. dubna 1541 vydal do Indie. Po cestě trvající třináct měsíců přistál na portugalském koloniálním území ve městě Goa. Svou misijní činnost zahájil v tamní nemocnici a dalších sedm let rozšiřoval misie mezi lovce perel a domorodce na jihovýchodním konci Indie, na Cejlonu, na Malajském poloostrově a na Moluckých ostrovech. Měl velké misijní úspěchy, v jednom měsíci někdy pokřtil až deset tisíc lidí. Utrpení, které domorodcům působili Portugalci i které si způsobovali navzájem, však „trvale ranilo jeho duši“, jak sám řekl. Otevřeně psal portugalskému králi o nespravedlivém vykořisťování domorodých obyvatel Evropany a marně se snažil o nápravu. Roku 1549 se rozhodl opustit Malaku a odebral se do Japonska. Kázal a vyučoval v Kjótu a Jamaguči. Po dvou letech znovu navštívil indickou misii. Roku 1552 se rozhodl dostat do Číny, aby i tam mohl misijně působit. Čína ovšem v té době pod přísnými tresty zakázala příjezd jakýchkoliv cizinců. František Xaverský však doufal, že se mu do Číny podaří vstoupit. Portugalská loď ho vysadila na ostrově Sancian (Chang-Chuang, ostrov sv. Jana) poblíž Kantonu. Zatímco čekal na čínskou džunku, jejíž majitel ho měl tajně dopravit na čínské pobřeží, onemocněl a 3. prosince 1552 zemřel. Za blahoslaveného prohlásil Františka Xaverského papež Pavel V. roku 1619, za svatého ho prohlásil papež Řehoř XV. roku 1622.

Zpravodaj lounské farnosti

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com • **Prosinec 2011** • Ročník 4 • Neprodejné

Úvodní zamyšlení

„Člověk se osvobodí od temných mocí a sil tohoto světa jedině tím, že se přimkne k Bohu.“
(kardinál Joachim Meisner)

Aktuálně

Ve čtvrtek 1. prosince 2011 od 18:30 proběhne setkání farní rady.

V sobotu 3. prosince 2011 od 16:00 můžete navštívit adventní koncert v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Opočně. Vystoupí Jitka Hosprová – viola, Pavlína Senič – soprán, Marcel Javorček – varhany. Adventní koncert se uskuteční ve spolupráci Duchovní správy, Obecního úřadu Opočno a Památníku Lidice.

V neděli 4. prosince 2011 od 8:30 budeme slavít poutní slavnost sv. Mikuláše, patrona lounského chrámu. Po mši svaté přijde Mikuláš s nadílkou pro všechny přítomné děti.

Na neděli 18. prosince odpoledne od 14:00 zveme všechny zdatné farníky a farnice k chystání chrámu sv. Mikuláše na Vánoce.

V pondělí 26. prosince 2011 od 15:00 můžete navštívit vánoční koncert *Čas radosti, veselosti* v chrámu sv. Mikuláše v Lounech. Účinkuje *Tri Cum amore* (Kateřina Štolová – zpěv, Martina Podaná – varhany, Miroslav Sochr – zpěv). Jako host vystoupí Miloslav Wainer – housle, zpěv.

Přehled adventních bohoslužeb

- 1.12.2011 **1. ČTVRTEK V MĚSÍCI**
Kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti svatých Pomocníků
– Mše svatá v 16:30.
- 4.12.2011 **2. NEDĚLE ADVENTNÍ**
POUTNÍ SLAVNOST SV. MIKULÁŠE
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
- 6.12.2011 **SVÁTEK SVATÉHO MIKULÁŠE**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 16:30.
- 8.12.2011 **SLAVNOST PANNY MARIE IMMACULATY**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 16:30.
- 11.12.2011 **3. NEDĚLE ADVENTNÍ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
- 13.12.2011 **SVÁTEK SVATÉ LUCIE**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 16:30.
- 18.12.2011 **4. NEDĚLE ADVENTNÍ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
- 24.12.2011 **ŠTĚDRÝ DEN**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:00.
Poslední adventní mše svatá.

Přehled vánočních bohoslužeb

- 24.12.2011 **VÁNOČNÍ MŠE V DOMOVĚ**
PRO SENIORY U PRAMENE LOUNY v 10:00.
- VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBA SLOVA**
PRO DĚTI A JEJICH RODIČE
Kostel sv. Jakuba Staršího v Cítolibeč v 15:00.
- VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBA SLOVA**
Kostel sv. Vavřince v Černicích v 16:00.

- 24.12.2011 **VÁNOČNÍ VIGILIE**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech ve 20:30.
- PŮLNOČNÍ VÁNOČNÍ MŠE**
Kostel sv. Matouše v Dobroměřicích ve 22:30.
- PŮLNOČNÍ VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBA SLOVA**
Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie
v Dolním Ročově ve 23:00.
- 25.12.2011 **SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ - BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Slavnost doprovodí vánočními zpěvy lounský Chrámový sbor.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně – Mše svatá v 10:30
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
- 26.12.2011 **SVÁTEK SVATÉHO ŠTĚPÁNA**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Kostel sv. Václava v Lipenci – Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Stanislava v Měrunicích – Mše svatá ve 14:00.
- 27.12.2011 **SVÁTEK SV. JANA APOŠTOLA**
Kostel sv. Markéty v Kroučové – Mše svatá v 14:30.
- 28.12.2011 **SVÁTEK SV. MLÁĎÁTEK BETLÉMSKÝCH**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:00.
- 30.12.2011 **SVÁTEK SVATÉ RODINY**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 16:30.
- 31.12.2011 **SVÁTEK SVATÉHO SILVESTRA**
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně
– Mše svatá v 10:00.
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 16:00.
Slavnou bohoslužbu doprovodí lounský Chrámový sbor.
Zazní dílo J. J. Ryby Česká mše vánoční „Hej Mistře“.
1. 1.2012 **SLAVNOST MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie
v Dolním Ročově – Mše svatá v 10:30.

Učící se církev

Téma 4. neděle adventní: *V Kristu mají dějiny svůj smysl*

6. Co Bůh zjevuje člověku?

Bůh se ve své dobrotě a moudrosti zjevuje člověku. Událostmi a slovy mu zjevuje sebe samého a svůj dobrotivý plán, který od věčnosti předem stanovil v Kristu ve prospěch lidstva. Tento plán spočívá v tom, že všichni lidé mají mít skrze milost Ducha Svatého účast na božském životě jako jeho adoptivní synové v jeho jediném Synu.

7. Jaké jsou první etapy Božího zjevení?

Již na začátku se Bůh zjevuje prarodičům, Adamovi a Evě, a zve je k důvěrnému společenství se sebou samým. Svě zjevení nepřeruší ani po jejich pádu a slibuje spásu pro celé jejich potomstvo. Po potopě uzavírá s Noem smlouvu, která zahrnuje všechny živé bytosti.

8. Jaké jsou další etapy Božího zjevení?

Bůh vyvolá Abráma a povolá ho z jeho země, aby z něho učinil „otce mnohých národů“ (Gen 17,5) a slibuje mu, že skrze něho dojdou požehnání „všechna pokolení země“ (Gen 12,3). Abrahámovo potomstvo bude nositelem Božích příslibů daných patriarchům. Bůh utváří Izrael jako svůj vyvolený lid, zachraňuje ho z egyptského otroctví, uzavírá s ním smlouvu na Sinaji a dává mu skrze Mojžíše zákon. Proroci hlásají radikální vykoupění lidu a spásu, která zahrne všechny národy v jediné nové a věčné smlouvě. Z izraelského lidu, z rodu krále Davida, se zrodí Mesiáš: Ježíš.

9. Jaká je úplná a definitivní etapa Božího zjevení?

Je to ta, kterou Bůh uskutečnil ve svém vtěleném Slovu, v Ježíši Kristu, prostředníku a plnosti zjevení. Kristus, jednorozený Boží Syn, který se stal člověkem, je dokonalým a definitivním Slovem Otce. Vysláním Syna a darem Ducha Svatého je zjevení plně dovršeno, i když bude úkolem víry církve během staletí postupně proniknout jeho celý dosah.

(zdroj Kompendium Katechismu katolické církve, KN)

Téma svátku Svaté rodiny: *Láska, pouto křesťanské dokonalosti*

1655. Kristus se chtěl narodit a růst v lůně Svaté rodiny Josefa a Marie. Církev není nic jiného než „Boží rodina“. Již od prvních dob jádro církve často tvořili ti, kteří se spolu s celou svou rodinou stali věřícími. Když se obrátili, toužili po tom, aby i celá jejich rodina byla spasena. Tyto rodiny, které se staly věřícími, byly ostrůvky křesťanského života v nevěřícím světě.

1656. V současné době ve světě, který je často odcizený, ba nepřátelský vůči víře, mají věřící rodiny základní důležitost jako ohniska živé a vyzářující víry. Proto 2. vatikánský koncil použil starobylého výrazu a nazval rodinu „rodinná církev“ (ecclesia domestica). A v lůně rodiny „mají být rodiče slovem i příkladem prvními hlasateli víry pro své děti a v každém z nich mají podporovat jeho vlastní povolání, zvláště pozorně však duchovní povolání“.

1657. Otec rodiny, matka, děti, všichni členové rodiny vykonávají přednostním způsobem *křestní kněžství* „přijímáním svátostí, modlitbou a děkováním, svědectvím svatého života, odříkáním a činorodou láskou“. Rodina je tak první školou křesťanského života a „školou bohatěji rozvinutého lidství“. Zde se učí vytrvalosti v práci i radosti z ní, učí se bratrské lásce, velkodušně odpouštět znovu a znovu, a především uctívat Boha prostřednictvím modlitby a oběti vlastního života.

(zdroj Katechismus katolické církve, KN)

Světlo vánoční doby

Část katecheze Benedikta XVI., 5. ledna 2011

Narození Páně je prvotinou „sacramentum-mysterium paschale“, tzn. počátkem ústředního tajemství spásy, které vrcholí v utrpení, smrti a vzkříšení, protože Ježíš začíná obětovat sebe sama z lásky již od prvního okamžiku své lidské existence v lůně Panny Marie.

Vánoční noc je tudíž hluboce spojena s velkou noční vigílií Velikonoc, kdy se dovršuje vykoupení slavnou obětí zabitého a vzkříšeného Pána. Samy jesličky jako obraz vtělení Slova jsou v evangelním podání narážkou na Velikonoce, a je zajímavé pozorovat, jak je ve východní tradici v některých ikonách Narození zobrazováno Dítě Ježíš zavinuté v plénkách a položené do jeslí, které mají podobu hrobu. Je to narážka na chvíli, kdy bude sňat z kříže, zavinut do pláten a uložen do hrobu vytesaném ve skále (Lk 2,7; 23,53). Vtělení a Velikonoce nestojí vedle sebe, nýbrž jsou neoddělitelnými klíčovými body jediné víry v Ježíše Krista, Vtěleného Božího Syna a Vykupitele. Kříž a Zmrtvýchvstání předpokládají Vtělení. Jedině proto, že Syn „a v Něm samotný Bůh“ opravdu „sestoupil“ a „stal se tělem“, jsou smrt a zmrtvýchvstání Ježíše událostmi, které se týkají nás současníků, zohledňují nás, vyprošťují nás ze smrti a otevírají budoucnost, v níž toto „tělo“, pozemská a přechodná existence vstoupí do věčnosti Boha. Návštěva jesliček v této jednotící perspektivě Kristova Tajemství orientuje k návštěvě eucharistie, kde se setkáváme s reálně přítomným, ukřižovaným a zmrtvýchvstalým Kristem, živým Kristem.

Liturgické slavení Vánoc tedy není jenom připomínka, nýbrž především tajemství; není jenom památka, nýbrž také přítomnost. Pro pochopení smyslu těchto dvou neoddělitelných aspektů je třeba žít intenzivně celou vánoční dobu tak, jak ji prezentuje církev. Vzato v tom nejširším smyslu trvá 40 dní, od 25. prosince do 2. února, od slavení Vánoční noci, Božího Mateřství, Zjevení Páně, Křtu Páně, svatby v Káni až k Uvedení Páně do chrámu, podobně jako v době velikonoční, která je až k Letnicím tvořena celkem padesáti dny. Datum 25. prosince, jež je spojováno s ideou slunovratu „Boha, který se ukazuje na horizontu dějin jako světlo, které nezná západu“ nám připomíná, že nejde jenom o myšlenku, že Bůh je plnost světla, nýbrž o realitu, která je pro nás lidi již skutečně a je stále aktuální: dnes tak jako tehdy se Bůh zjevuje v těle, tj. v „živém těle“ církve, která putuje časem, a ve svátostech nám dnes dává spásu.

(zdroj www.radiovaticana.cz)

Co se andělovi nelíbilo.

Aneb Proč byl u jesliček oslík s volečkem.

Zatímco Josef s Marií putovali do Betléma, jeden z andělů svolal všechna zvířata, aby mezi nimi vybral ta nejvhodnější, která budou v chlévě pomáhat Svaté rodině. Jako první se samozřejmě hlásil lev: „Jen král je hoden sloužit Králi světa,“ zavrčel, „Já se postavím ke vchodu a každého, kdo by se chtěl k Ježíškovi jen přiblížit, roztrhám!“ „Jsi příliš hrubý,“ odmítl ho anděl. Andělovi se k nohám ihned začala lísat liška. Vychytrale ho s nevinným pohledem přesvědčovala: „Nejvhodnější jsem přece já. Každého rána pro Božího syna ukradnu nejlepší med a mléko. A Marie s Josefem se se mnou také budou mít dobře. Každý den jim přinesu mladoučkou slepici.“ „Ty jsi příliš nepoctivá,“ namítl anděl. Po těch slovech před andělem roztáhl svůj nádherný ocas páv. Zamával mu peřím duhových barev před očima a prohlásil: „Se mnou se i obyčejná stáj změní v královský palác, který by jim záviděl i Šalomoun!“ „Ty jsi zase moc pyšný,“ mýnil anděl.

Zvířata předstupovala před anděla jedno po druhém a vychvalovala své největší přednosti. Marně. Andělovi se nezamlouvalo ani jedno z nich. Ale všiml si osla a vola. Pracovali na poli u vesničana, který bydlel poblíž betlémské stáje. Anděl na ně zavola: „A co můžete nabídnout vy?“ „Nic,“ odpověděl osel a sklopil skromně dlouhé uši. „My jsme se nenaučili ničemu - jenom pokoře a trpělivosti. Všechno ostatní nám přinese jenom rány holí.“ Vůl však nesměle namítl, aniž by vzhlédl od země: „Ale čas od času bychom mohli odhánět mouchy dlouhým ocasem.“ Konečně se anděl spokojeně usmál: „Právě vás jsem potřeboval!“

(Bruno Ferrero, úryvek z knihy *Vánoční příběhy pro potěchu duše*. Portál, 2010)